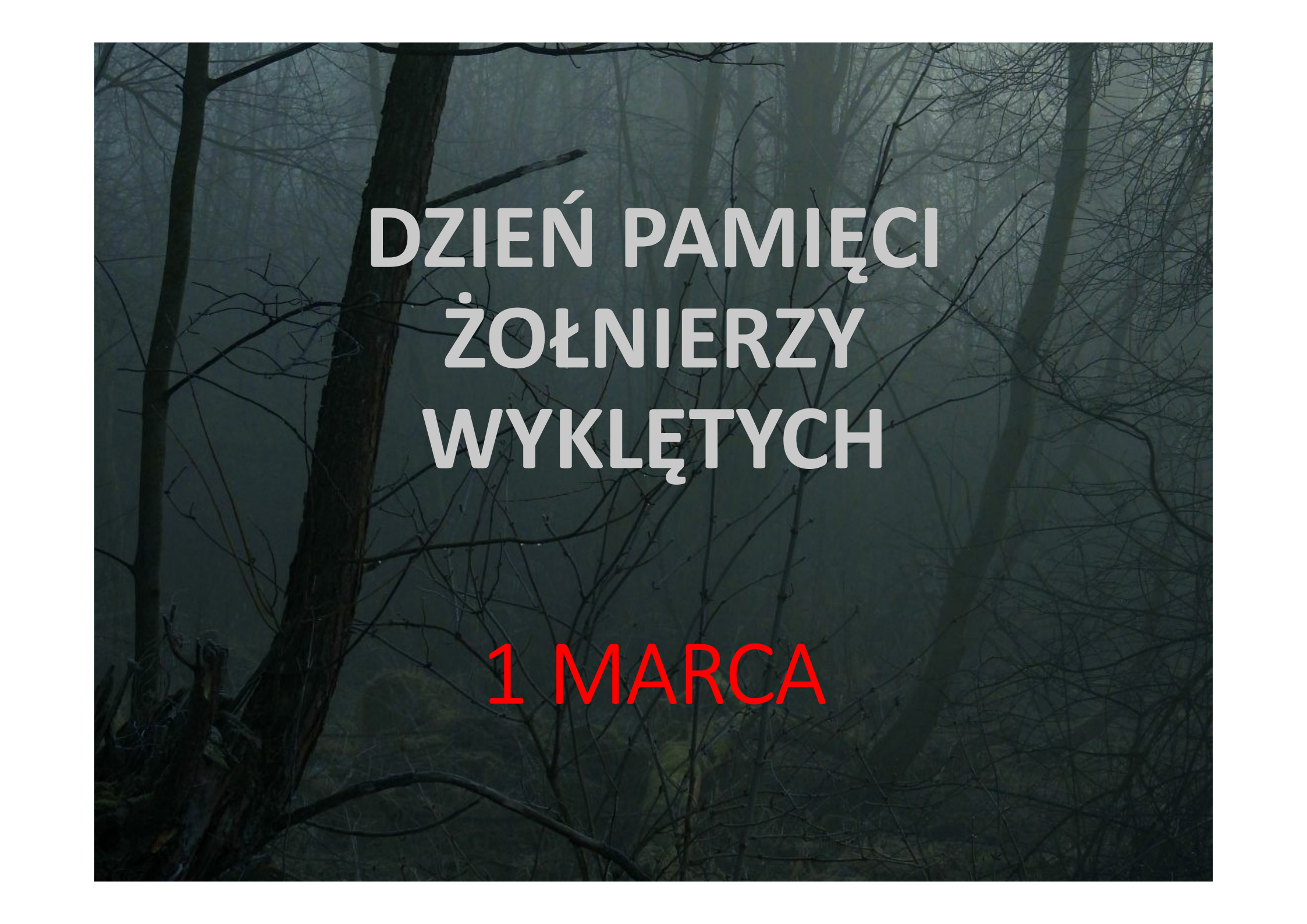

ŻOŁNIERZE WYKŁĘCI

DZIEŃ PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

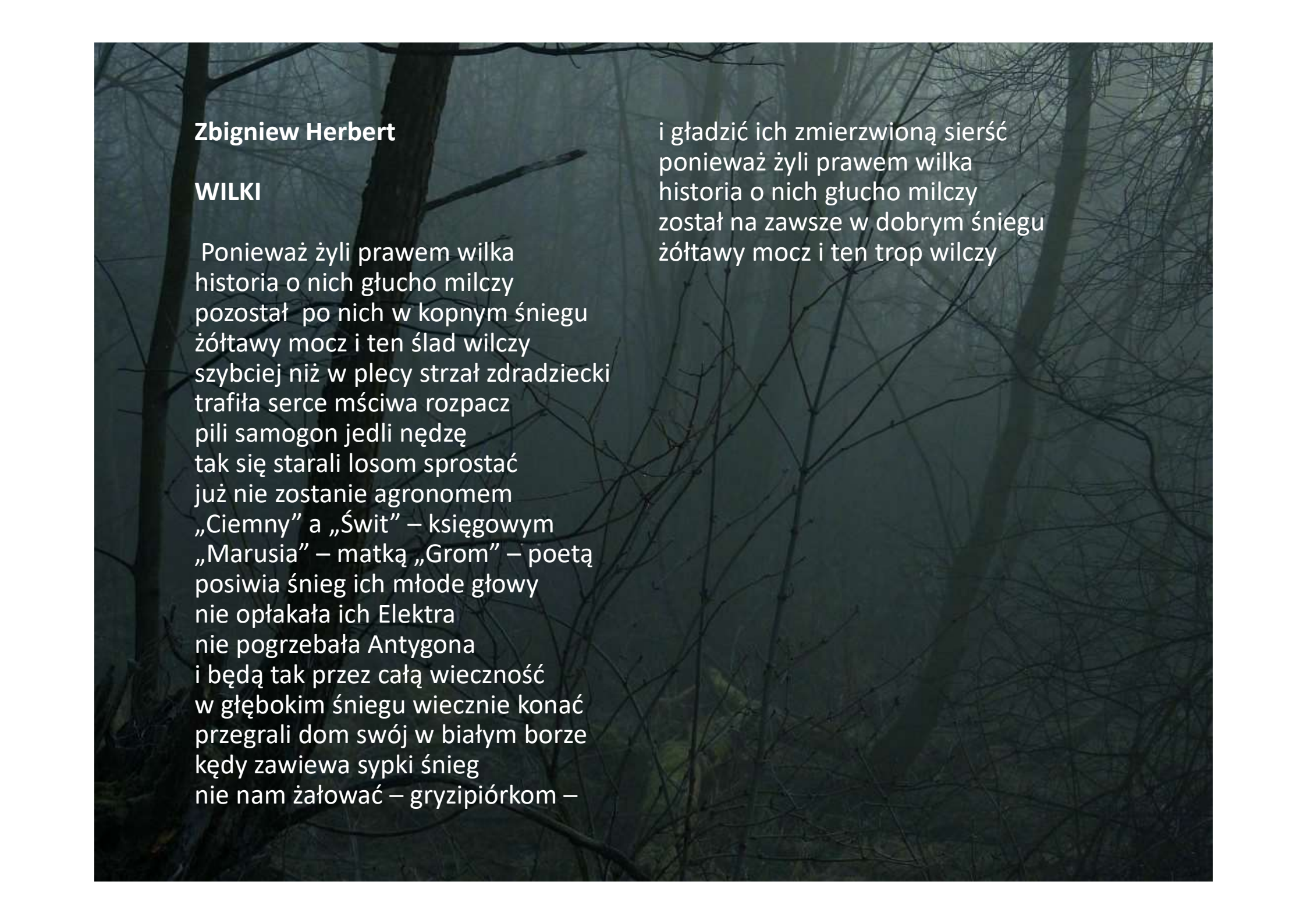
1 MARCA

Kim byli Żołnierze Wyklęci?

Z ustawy Sejmu RP o ustanowieniu Narodowego
Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych

Bohaterowie antykomunistycznego podziemia,
którzy w obronie niepodległego bytu Państwa
Polskiego , walcząc o prawo do samostanowienia i
urzeczywistnienie dążeń demokratycznych
społeczeństwa polskiego,
z bronią w ręku, jak i w inny sposób, przeciwstawili się s
owieckiej agresji i narzuconemu siłą reżimowi komunis
tycznemu.

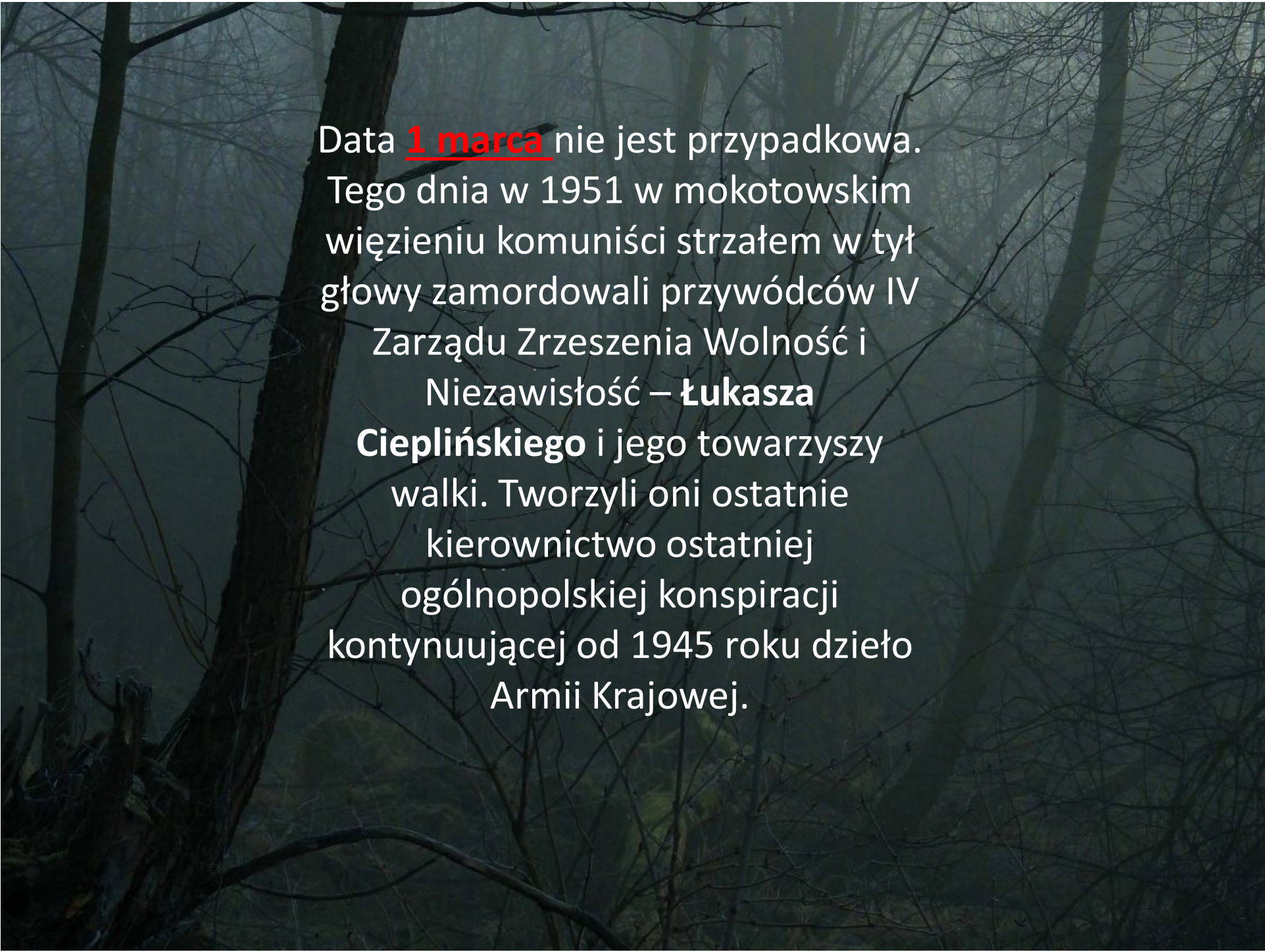

Zbigniew Herbert

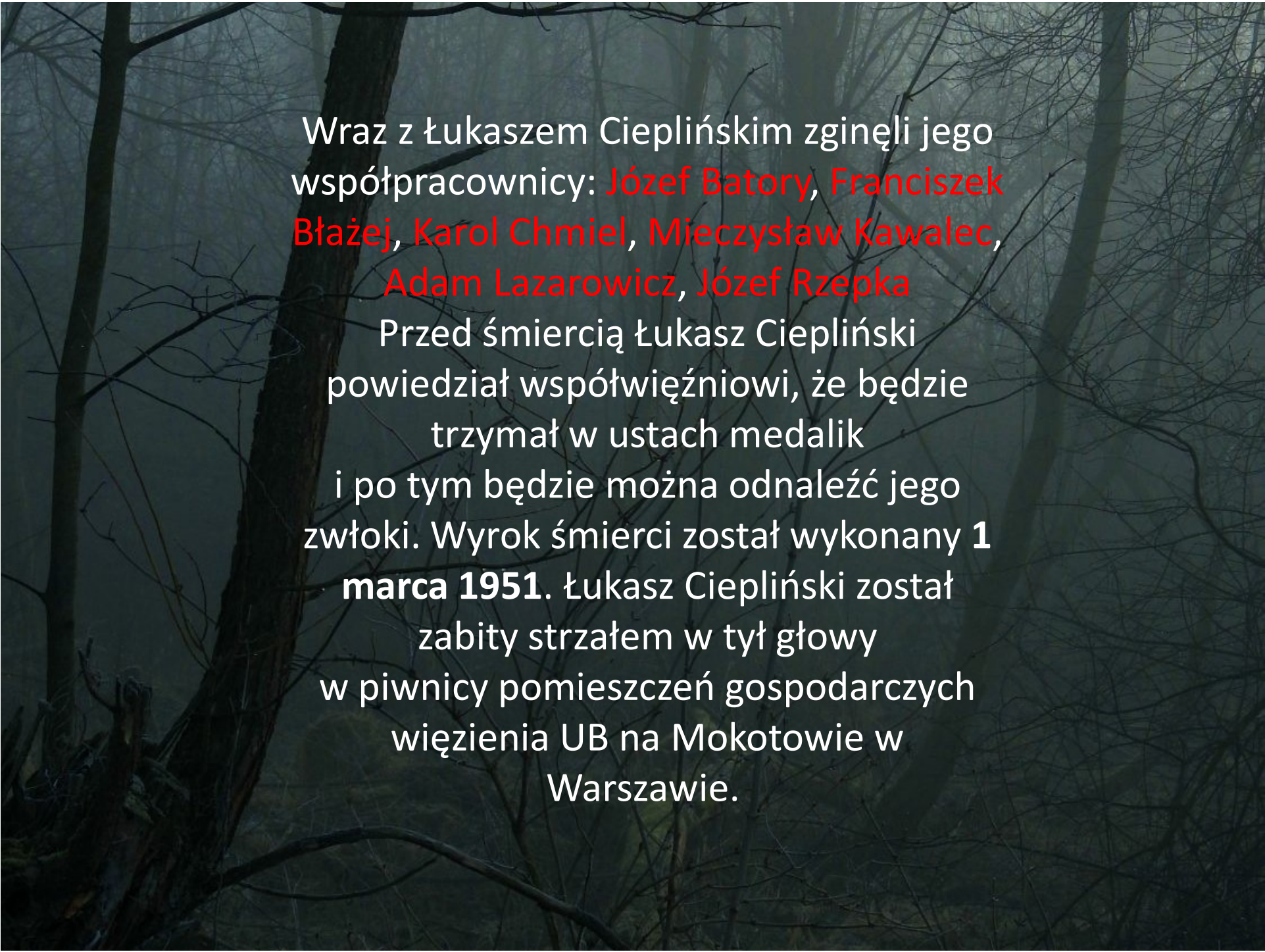
WILKI

Ponieważ żyli prawem wilka
historia o nich głucho milczy
pozostał po nich w kopnym śniegu
żółtawy mocz i ten ślad wilczy
szybciej niż w plecy strzał zdradziecki
trafiła serce mściwa rozpacz
pili samogon jedli nędzę
tak się starali losom sprostać
już nie zostanie agronomem
„Ciemny” a „Świt” – księgowym
„Marusia” – matką „Grom” – poetą
posiwa śnieg ich młode głowy
nie opłakała ich Elektra
nie pogrzebała Antygona
i będą tak przez całą wieczność
w głębokim śniegu wiecznie konać
przegrali dom swój w białym borze
kędy zawiewa sypki śnieg
nie nam żałować – gryzipiórkom –

i gładzić ich zmierzwioną sierść
ponieważ żyli prawem wilka
historia o nich głucho milczy
został na zawsze w dobrym śniegu
żółtawy mocz i ten trop wilczy

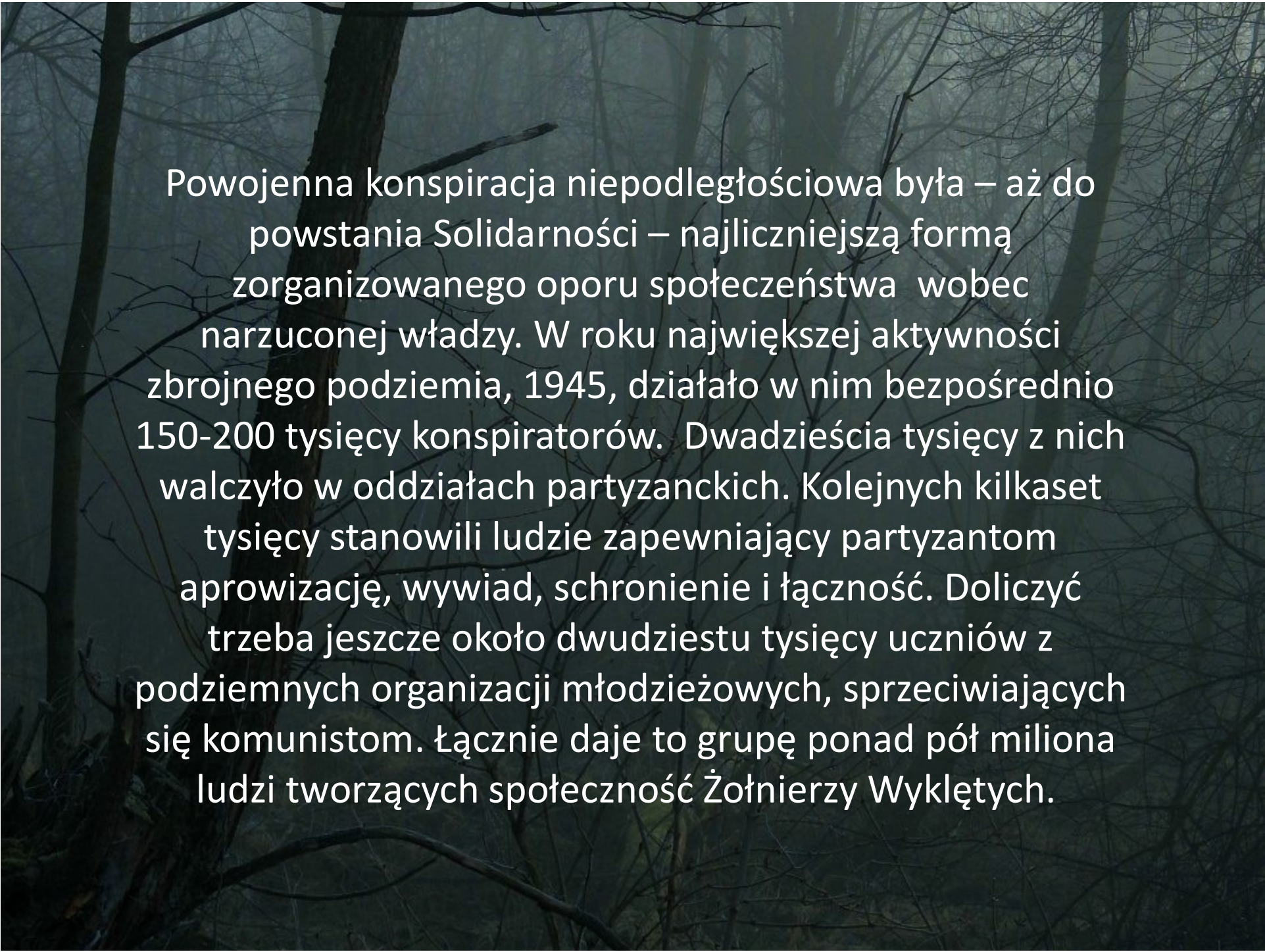

Data 1 marca nie jest przypadkowa.
Tego dnia w 1951 w mokotowskim
więzieniu komuniści strzałem w tył
głowy zamordowali przywódców IV
Zarządu Zrzeszenia Wolność i
Niezawisłość – **Łukasza
Cieplińskiego** i jego towarzyszy
walki. Tworzyli oni ostatnie
kierownictwo ostatniej
ogólnopolskiej konspiracji
kontynuującej od 1945 roku dzieło
Armii Krajowej.

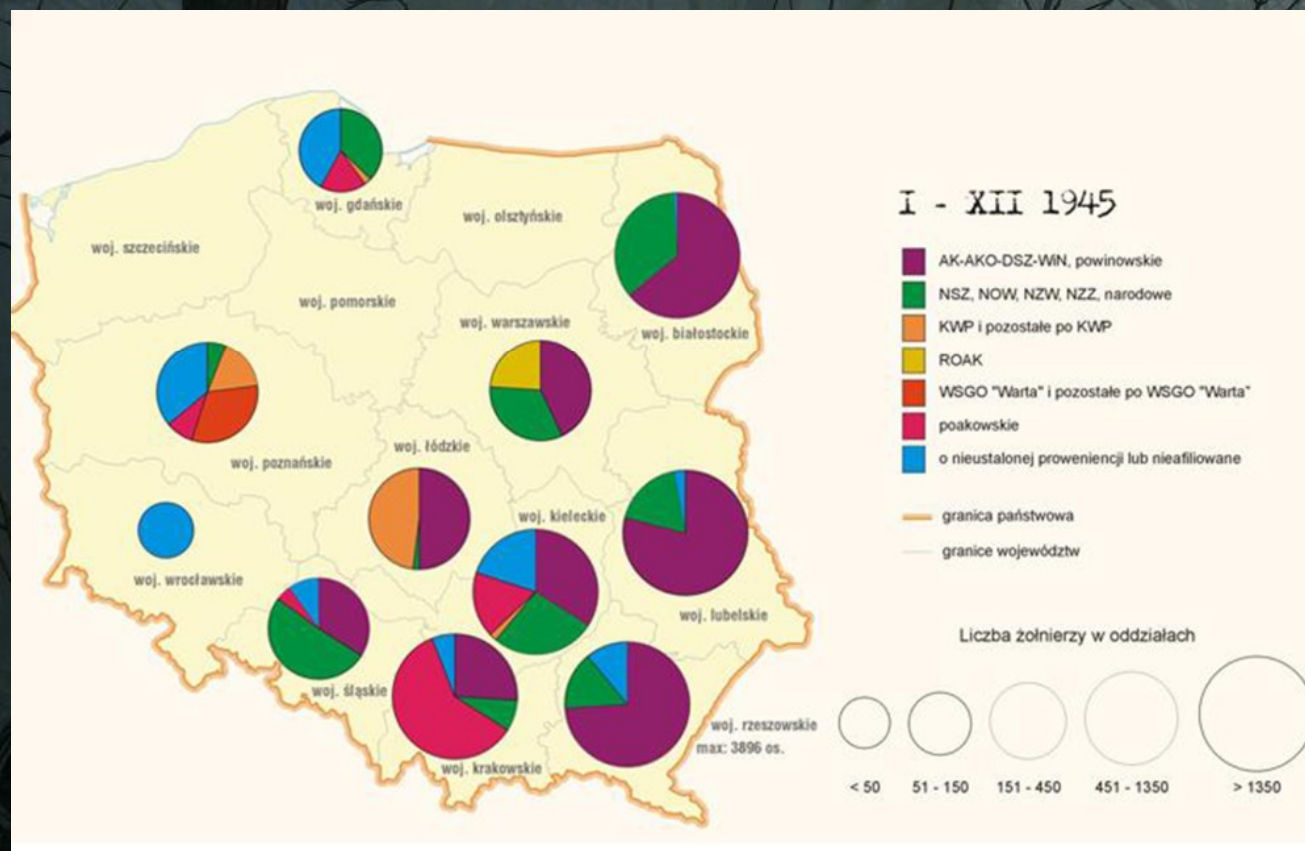
Wraz z Łukaszem Cieplińskim zginęli jego współpracownicy: **Józef Batory, Franciszek Błazej, Karol Chmiel, Mieczysław Kawalec, Adam Lazarowicz, Józef Rzepka**

Przed śmiercią Łukasz Ciepliński powiedział współwięźniowi, że będzie trzymał w ustach medalik i po tym będzie można odnaleźć jego zwłoki. Wyrok śmierci został wykonany **1 marca 1951**. Łukasz Ciepliński został zabity strzałem w tył głowy w piwnicy pomieszczeń gospodarczych więzienia UB na Mokotowie w Warszawie.

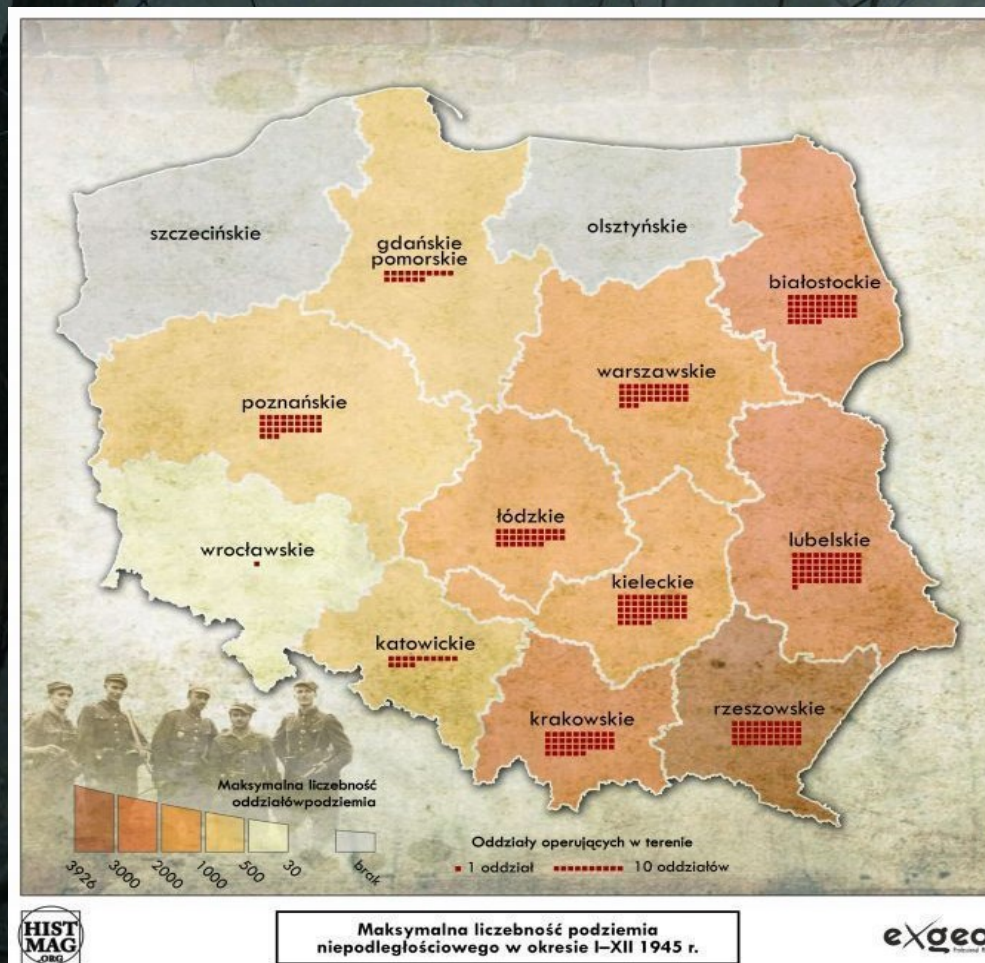

Powojenna konspiracja niepodległościowa była – aż do powstania Solidarności – najliczniejszą formą zorganizowanego oporu społeczeństwa wobec narzuconej władzy. W roku największej aktywności zbrojnego podziemia, 1945, działało w nim bezpośrednio 150-200 tysięcy konspiratorów. Dwadzieścia tysięcy z nich walczyło w oddziałach partyzanckich. Kolejnych kilkaset tysięcy stanowili ludzie zapewniający partyzantom aprowizację, wywiad, schronienie i łączność. Doliczyć trzeba jeszcze około dwudziestu tysięcy uczniów z podziemnych organizacji młodzieżowych, sprzeciwiających się komunistom. Łącznie daje to grupę ponad pół miliona ludzi tworzących społeczność Żołnierzy Wyklętych.

Liczebność oddziałów partyzanckich (I - XII 1945)

Maksymalna liczebność podziemia niepodległościowego (I - XII 1945)

OGŁOSZENIE

Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach na 5000 wy-
jadkowej w Gostyniu, orzekającego w imię darstajm w dniu 17 sierpnia 1940 r.
zostali skazani na

KARĘ ŚMIERCI

1. HECZKO PAWEŁ, pseudonim „Błotko”,
2. RUSNIOK EMIL, pseudonim „Kusztówka”,
3. SKOZIŃSKI ZYGMUNT, pseudonim „Kusztówka”,
4. KOŁODZIEJ ROBERT, pseudonim „Kusztówka”,
5. SZMAJECH EMIL, pseudonim „Kusztówka”,
6. SZWAJNICH WILHELM, pseudonim „Kusztówka”.

z. Język, nr. 10. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.
z. Język, nr. 1. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.
z. Język, nr. 10. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.
z. Język, nr. 10. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.
z. Język, nr. 10. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.
z. Język, nr. 10. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.
z. Język, nr. 10. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.
z. Język, nr. 10. XI. 1940 r. w Brzesku, pow. Gostynin.

Wyrokiem Wojskowego Sądu
skazani na śmierć

Józef Franczak ps. *Lalek*

Ostatni „leśny”
żołnierz Armii Krajowej.
Przez 24 lata „Lalek”,
sierżant WP, działał w
konspiracji. Zginął od kul
ZOMO 21 października
1963 r. (18 lat po
zakończeniu II wojny
światowej)

Łukasz Ciepliński

Prezes IV Komendy Zrzeszenia
Wolność i Niezawisłość

Danuta Siedzikówna ps. *Inka*

Sanitariuszka
5 Wileńskiej brygady AK,
od 1946
w 1 szwadronie brygady
działającym na Pomorzu.
Skazana na śmierć 3 sierpnia
1946

Zygmunt Szendzielarz ps. Łupaszka

Major kawalerii Wojska
Polskiego i AK. Dowódca
5 Wileńskiej brygady AK.
Pośmiertnie
awansowany
na stopień
podpułkownika.
Aresztowany,
osadzony w więzieniu
mokotowskim przy ul.
Rakowieckiej. Przebywał
w nim 2,5 roku, do 8 II
1951 r.

Jan Rodowicz ps. *Anoda*

Harcerz, żołnierz
Szarych szeregów i AK
oraz Delegatury Sił
Zbrojnych, porucznik.
Brał udział w powstaniu
warszawskim.
Aresztowanemu w
mieszkaniu "Anodzie"
matka zdążyła podać
jedynie opłatek
wigilijny...
Był pierwszym
aresztowanym
"zośkowcem,, (Batalion
„Zośka).

Rtm. Witold Pilecki

Rotmistrz kawalerii Wojska
Polskiego, współzałożyciel
Tajnej Armii Polskiej, żołnierz
AK, więzień i organizator
ruchu oporu w KL Auschwitz.
Autor raportów
o Holokauście.
Oskarżony, skazany i stracony
w 1948

Gen. August Emil Fieldorf ps. *Nil*

Generał brygady Wojska Polskiego,
organizator i dowódca Kedywu Armii
Krajowej, zastępca Komendanta
Głównego AK.

Został skazany 16 kwietnia 1952.

Wyrok przez powieszenie wykonano
24 lutego 1953 w więzieniu przy ul.
Rakowieckiej.

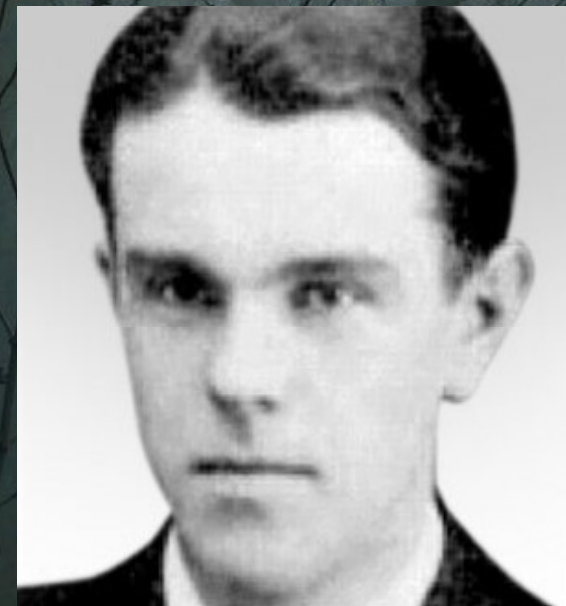
Ppor. Czesław Zajączkowski „Ragner”

Jesienią 1944 r. dowodzone przez ppor. „Ragnera” siły partyzanckie były najpoważniejszym przeciwnikiem Sowietów na Nowogródczyźnie. Przeprowadzili 86 „aktów terrorystycznych”, 6 dywersji i 24 „inne napady zbrojne”. 3 XII 1944 r. żołnierze NKWD uzbrojeni w 3 czołgi, 8 karabinów maszynowych, 5 ręcznych, 100 automatów, 140 rewolwerów otoczyli jego niespełna 30-osobowy oddział. W walce zginęło 7 partyzantów, w tym dowódca.

Mjr. Hieronim Dekutowski „Zapora”

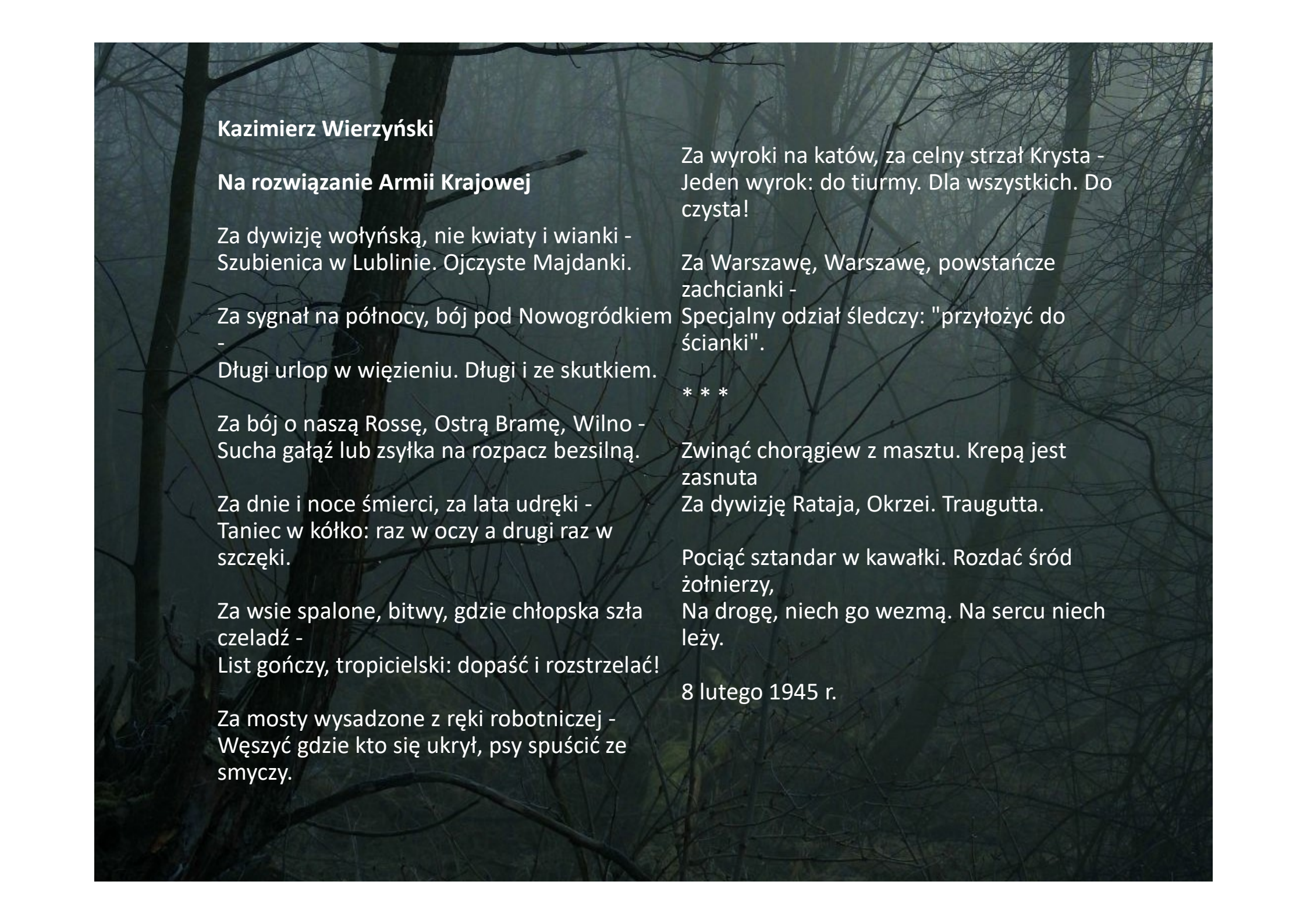
W czasie niemieckiej okupacji cichociemny bronił ludność Zamojszczyzny przed represjami. Po wojnie jeden z najśłynniejszych bohaterów antysowieckiej partyzantki. Podczas próby przedostania się na Zachód, wskutek zdrady, aresztowany. Po brutalnym śledztwie, skazany na karę śmierci, 7 marca 1949 r., wraz z sześcioma podkomendnymi stracony w katowni bezpieki na ul. Rakowieckiej w Warszawie.

St. sierż. Mieczysław Dziemieszkiewicz „Rój”

Wiosną 1945 r. został wcielony do „ludowego” WP, skąd zbiegł i wstąpił do oddziału partyzanckiego dowodzonego ppor. Mariana Kraśniewskiego „Burzę”. Odrzucił amnestię z 1947 r. dowóddząc oddziałem partyzanckim. Wydany przez agenturę, poległ 13 IV 1951 r. w walce z grupą operacyjną UB i KBW w Szyszkach, pow. Pułtusk.

Kazimierz Wierzyński

Na rozwiązanie Armii Krajowej

Za dywizję wołyńską, nie kwiaty i wianki -
Szubienica w Lublinie. Ojczyste Majdanki.

Za sygnał na północy, bój pod Nowogródkiem -
Długi urlop w więzieniu. Długi i ze skutkiem.

Za bój o naszą Roszę, Ostrą Bramę, Wilno -
Sucha gałąź lub zsyłka na rozpacz bezsilną.

Za dnie i noce śmierci, za lata udręki -
Taniec w kółko: raz w oczy a drugi raz w
szczęki.

Za wsie spalone, bitwy, gdzie chłopska szła
czeladź -
List gończy, tropicielski: dopaść i rozstrzelać!

Za mosty wysadzone z ręki robotniczej -
Węszyć gdzie kto się ukrył, psy spuścić ze
smyczy.

Za wyroki na katów, za celny strzał Krysta -
Jeden wyrok: do tiamy. Dla wszystkich. Do
czysta!

Za Warszawę, Warszawę, powstańcze
zachcianki -
Specjalny oddział śledczy: "przyłożyć do
ścianki".

* * *

Zwinąć chorągiew z masztu. Krepą jest
zasnuta
Za dywizję Rataja, Okrzei. Traugutta.

Pociąć sztandar w kawałki. Rozdać wśród
żołnierzy,
Na drogę, niech go wezmą. Na sercu niech
leży.

8 lutego 1945 r.

***CZEŚĆ ICH
PAMIĘCI!***